

Gang dette Lovforslag blev udarbejdet, forelaa der ikke for Ministeriet tilstrækkeligt fyldestgørende Oplysninger paa dette Punkt, men siden da er der efter nærmere Undersøgelse tilgaaet mig saadanne Oplysninger, at jeg er tilbøjelig til at tro, at den nævnte Bestemmelse praktisk talt vil være uden nævneværdig Betydning. Den almindelige Regel, efter hvad der nu foreligger for mig, er den, at et Skib, der er kontraheret at skulle bygges for udenlandsk Regning, faktisk gaar over i den udenlandske Købers Eje paa et meget tidligt Tidspunkt, maaske allerede kort efter, at Kølen er lagt, i alt Fald inden Skibet endnu er sat i Vandet, og naar der altsaa viser sig praktisk talt ikke at være ret mange Tilfælde, hvor denne Bestemmelse vilde kunne bringes til Anvendelse, vil den ogsaa uden Skade kunne gaa ud, hvis man maatte have Betænkelighed ved at lade den blive staaende.

Jeg tror hermed at have berørt det væsentlige af de Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets Affattelse, som er fremsatte. Jeg har at tilføje nogle yderligere Udtalelser om de Forhold i Almindelighed, som har givet Anledning til Lovforslagets Fremkomst.

Naar der tales om Udsigterne for vor Skibsfart og for Sikringen af vore Tilførsler ad Søvejen efter Krigen, er det efter min Opfattelse for Tiden umuligt for nogen at udtale en Mening derom, som med Vished kan antages at ville komme til at holde Stik. Disse Aars Begivenheder har, som en Reder nylig har udtalt, saa at sige paa ethvert Omraade bragt Resultater, som har været helt forskellige fra det, man paa Forhaand skulde være tilbøjelig til at vente. Det er derfor end ikke udelukket, at naar man gaar ud fra, at der efter Krigen i en lang Række af Aar vil blive stor Mangel paa Skibe, og at det vil blive uhyre vanskeligt at faa Skibe fra Udlandet, da kan dette muligvis vise sig slet ikke at blive Tilfældet. Der er f. Eks. i England en Bestræbelse oppe for at sætte en ligefrem Masseproduktion af almindelige Trampskibe i Værk, endogsaa, som det synes, til forholdsvis billige Priser. Hvorledes de engelske og amerikanske Skibsværfter vil være stillede efter Krigen, og hvad de kan præstere, er der ingen, som er i Stand til med Sikkerhed at overse. En Ting kan man imidlertid gaa ud fra som givet, at hvis den danske Flaade ikke i væsentlig Grad forøges, hvis ikke de Tab, som er lidte, bliver erstattet og mere til, saa vil den danske Handelsflaade alene ikke være i Stand til at besørge de Tilførsler,

som Danmark behøver. Forholdene i den nærmeste Tid efter Krigen kan i denne Henseende ikke blive saa forskellige fra det, der var Tilfældet før Krigen, at man skulde kunne gaa ud fra, at den danske Handelsflaades Ydeevne vil blive en ganske anden end før. I Aaret 1913, det sidste Aar før Krigen, var Forholdet det, at af de Varer, som tilførtes Danmark ad Søvejen, indgik der i danske Skibe 2,320,000 Registertons bestuvet, i udenlandske Skibe 2,170,000. Det vil altsaa ses, at kun lidt over Halvdelen besørgetes af danske Skibe. Af de udenlandske Skibe var de vigtigste norske: 258,000 bestuvede Registertons, svenske: 627,000, tyske: 609,000 og britiske: 490,000. Norske og svenske Skibe spiller altsaa en ikke ringe Rolle, men tilsammen dog en mindre end tyske og britiske. Nu kan man vistnok gaa ud fra, at det vil være længe, inden en synderlig Del af vor Import paa ny bliver overtaget af tyske og britiske Skibe, og den norske Handelsflaade har lidt saa overordentlig store Tab og ligeledes den svenske, at man ikke heller med Rimelighed tør gøre Regning paa fra vore Nabolande at faa en saadan Tjeneste, som Tilfældet var før Krigen. Naar det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) henstiller, at man skulde søge Forhandling, særlig med Norge, for at opnaa en Ordning, hvorved der i Fremtiden sikres os Bistand af norske Skibe, er det en Tanke, som fortjener Overvejelse, og som jeg gerne skal gaa nærmere ind paa, men jeg tør ikke sige, at der synes mig stor Udsigt til at komme frem ad den Vej. At Norge skulde tilsikre eller love os under almindelige Forhold at stille et vist Antal Skibe til vor Raadighed, er en Ting, hvis Ordning utvivlsomt vil vise sig at medføre adskillige Vanskeligheder. Men jo mindre Bistand fra Udlandet man saaledes tør paaregne, des mere tvingende nødvendigt er det, at vi bevarer vore Skibe for os selv, baade saaledes at de Skibe, vi har, saafremt Forholdene tvinger dertil, kan nødsages til at gaa i dansk Fart i Stedet for at søge Verden over i udenlandsk Fart, og saaledes at vore Skibsværfter kan nødsages til at bygge for dansk Regning og skaffe os danske Skibe i Stedet for at føre Kontrakter igennem for Udlandet. Det er dette, som har været Hovedbetragtningen for Regeringen, og jeg kan ikke tro andet, end at man fra alle Sider — saaledes som det ogsaa i det væsentlige er kommet til Orde her — vil være enig i, at som Forholdene er, vil det være nødvendigt, at der